GÜNAYDIN
uslura 49
AZ VE ÖZ KONUŞUNUZ

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Samsun'dan B. Kenan Türkpençe soruyor:

"Sevgili Marko Paşa Hazretleri: Çok merak ediyorum, Tahtalıköy'ün muhtarı olan Marko Paşa'yla ara - nızda bir akrabalık var mı? Sizi hiç çağırdı mı? Çağırdıysa siz ne dedi- niz?"

MARKOPAŞA:

Adamın birine, tanımadığı birisi -Canını almaya geldim..demiş. Adam sormuş.

-Sen kimsin?

-Azrail'im.

Adam titriyerek,

-Böyle birdenbire olur mu? önceden haber vermeliydin!..diye yalvarmaya başlayınca bu kez Azrail ona sormuş:

-Bundan on beş yıl önce bel ağrıları çektin mi?

-Çektim.

-On yıl önce mide ağrısından hastaneye yatmış mıydın?

-Yatmıştım.

-Bağırsak ameliyatı oldun mu?"

-Oldum.

-Dişlerin takma mı?

-Evet...

-Sürekli baş ağrısı çekiyor musun?

-Çekiyorum.

-Gözün iyi görmüyor değil mi?

-Evet...

Azrail sormuş sormuş sonunda,

-Ulan köftehor, demiş, seni çağırmak için daha başka nasıl haber verecektik? Yürrüüüü!..

Sevgili okurum, evet, Tahtalıköyün muhtarı, beni sık sık çağırıyor. Kendisine her sefer,

-Böyle birdenbire olmaz, önce - den haber ver...diyorum.

Ama yalnız beni çağırmıyor, sizi de çağırıyor. Ne haber?

*

Taksim'den, bir okurumuz yazıyor:

"Berber kalfasıyım 28 yaşındayım. Sakalım ve bıyığım çıkmıyor. Ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

Durumunuzu anlıyorum. Müşterilerinizin sakal ve bıyıklarını tıraş ederken kimbilir ne kadar üzülü - yorsunuzdur. Kadın berberi olun, günün birinde sakallı ve bıyıklı bir kadın bulunca-ki nasıl olsa bulur - sunuz- onunla evlenin.

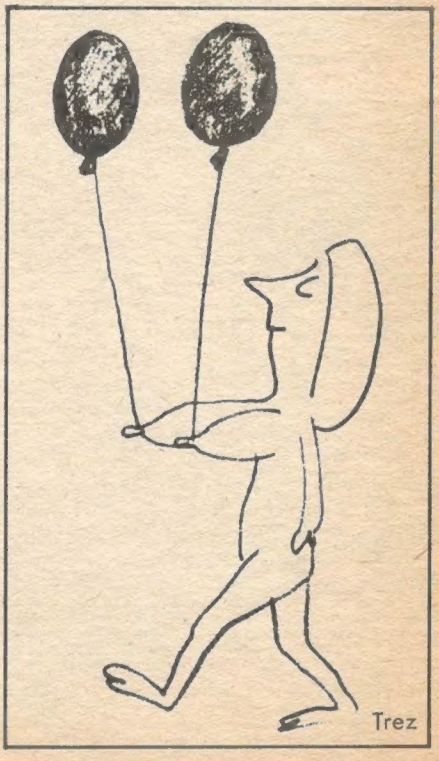

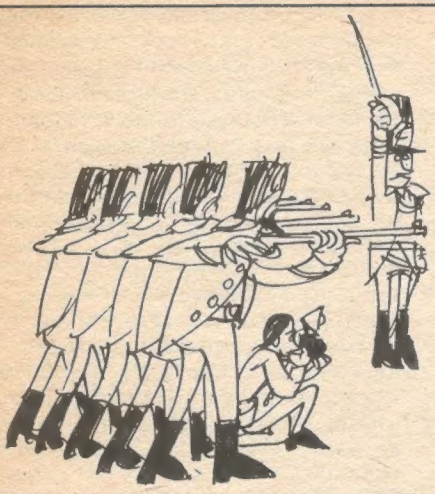

Kalifornia'dan Miss Diane Bigury yazıyor:

"Paşam,

Ben Amerikalı bir kızım. Ailemle birlikte altı yıl Türkiye'de yaşadığım için Türkçeyi biraz öğrendim. Bir Türk arkadaşım her hafta bana Ustura gönderiyor.. Sizin, mektuplara verdiğiniz cevaplara bayılıyorum. Ne matrak bir paşasınız. (Türkçeyi iyi öğrenmişsiniz maşallah!) Sizden bir ricam var. Bana imzalı bir fotoğrafınızı gönderirseniz çok mutlu olacağım."

MARKOPAŞA:

"Önce, o kadar uzaklardan mektup yazdığınız için teşekkür ederim. Fotoğrafımı görürseniz, sandığımız gibi mutlu olacağınızı hiç sanmıyorum. Size bir küçük hikâye anlatayım. Bir fotoğrafhanenin vitrininde güzel kadın resimleri varmış. Bir adam hergün vitrin önünde durur, uzun zaman durur, sonra hızla gidermiş. Beş gün, onbeş gün, bir ay hep böyle... Sonunda merak eden fotoğrafçı, adamı çağırıp, neden saatlerce vitrini seyrettiğini sorar. Adam,

-Aşlama yapıyorum... der.

-Ne demek o?

-Benim karım, çok ama çok çirkin... Vitrindeki güzel kadın resimlerine uzun uzun bakıp, onların hayalini kafama iyice yerleştirince hemen eve koşuyorum, güzelleri karıma karıştırıp aşlama yapıyorum.

Fotoğrafımın sizi memnun edeceğini sanmıyorum. Ama, bulunduğum Tahtalıköyde fotoğraf çektirilebilseydi, yine de size fotoğrafımı göndermek isterdim. Ama olanaksız. Belki birgün siz rüyadayken geliveririm, tasarımızda aşlama yaptığınız yakışıklı bir delikanlı olarak.

-Hiç bir zaman karısına para harcamadı.

HAFTANIN ADAMI

ZAMPİK ZİYA

Zampik Ziya, Donjuan ve Kazanova cinsinden olup, o cins, erkeklerin keskin zamparalığını günümüzde de sürdüren müthiş bir kadın avcısıdır. Tarihe geçmiş bütün zamparalar gibi Zampik Ziya'nın da altsanısı (Aşağılık duygusu) olduğundan, her ne kadar keskin avcıysa da, her kuşun etini değil, hiç bir zaman hiç bir kuşun etini yemeyi başaramamıştır. Bu başarısızlığını gizlemek için de, sık sık, uçan dişi kuşu kaçırmadığını, dişi sineği bile tavladığını iddia ederek övünmektedir. Bir konuşmada herhangi bir kadın, kız adı geçse, "Listemizde adı yazılıdır" gibilerden sırıtıp yıvışan Zampik Ziya'nın hayatında yaptığı en büyük yanlış, evlenmiş olmasıdır. Çünkü bu evlilik sonunda Zampik Ziya'nın foyası ortaya çıkmıştır. Karısını, keskin zampara olduğuna inandırıp kıskandırmak için her türlü çareye baş vuran Zampik Ziya'ya karısı, "Kendim görmeyince inanmam" demekteydi. Ziya, ceplerinde, kendine imzalı kadın resimleri taşımış, sevgililerinden gelmiş mektuplar-tabii kendi elyazısıyla- bulundurmuş, ama her ne yaptıysa karısını kıskandıramamıştır. Perukacılardan aldığı kadın saçlarını iç çamaşırlarına serpmiş, karısı bunları görünce kıskanacağı yerde zavallı Ziya'ya "Bu kart it kılları da ne oluyor, kimlerle boğuşuyorsun?" diye çıkışmıştı. Bunun üzerine Zampik Ziya nasıl bir yaman erkek olduğunu karısına ispat için son çare olarak, kadınların kendisini öptükleri izlenimini vermek için geniş alnına ve pembe yanaklarına rujla kadın dudakları resmi çizmiş ve akşam evine böyle dönmüştü. Karısı, kıskançlıktan gözyaşları dökeceği yerde.

-Nedir bu maskaralık! diye avaz avaz bağırarak başına konu komşuyu topladıktan sonra herkesin içinde Zampik Ziya'yı pestilini çıkarıncaya kadar dövmüş ve ertesi gün de, kocalık görevini yapamıyor gerekçesiyle boşanmak için mahkemeye vermişti. "Her keskin zamparanın başına gelir böyle şeyler" diyen Zampik Ziya böylece haftanın kahramanı olmuştu

* İŞTAH KESMEK

Mağazaya giren adam bir kumaş beğenmişti. Yahudi tezgâhtar:

-Halis yündür.. dedi.

Pazarlıkta uyuştular. Tam o sırada müşteri,

-Siz yün diyorsunuz ama, bakın etiketinde "Pamuklu" yazıyor.

Tezgâhtar açıkladı:

-Siz etikete aldırmayın efendim. Güvelerin iştahı kesilsin diye etikete mahsus öyle yazarız, güveleri kandırmak için.

Polisiye bulmaca

SANTRALI ÇALIŞTIRIN

Safi Bey 61 yaşın - dayken, karısı öl - dü, yetişkin bir kızı bir oğluyla kaldı. Yakın komşuları Necla hanımın da iki yıl önce kocası siz - lere ömür ölünce, kırk - beş yaşında dul kalmış - tı. Necla hanımın da yetişkin bir kızıyla bir oğ - lu vardı.

Safi Beyle Necla hanım evlendiler. Bu evlilikten kısa bir süre sonra Safi beyin oğlu Necla hanımın kızını aldı. Necla hanımın oğlu da Safi beyin kızıyla evlendi. Yani aile birbirlerine böylece karışınca, durum da karıştı. Çünkü hem Safi beyin hem oğlunun hem de damadının çocukları olmuştu. Bu durumda Safi bey kendi kızının kayınpederi, torunu da kendisinin amcası, amcası da Necla hanımın babası, babası kızının kocası, kocası halasının danası, danası torununun babası, Safi beyin oğlu da kendi kendisinin teyzesi oluyordu ki Safi bey bir gece kalp sektesinden öldü. Safi beyin hiç malı yoktu. Ama tam dörtyüz bin lira para bırakmıştı mirasçılarına. Bu para yatak odasında çekmecede duruyordu.

●

DÜŞÜN DÜŞÜN BUL BAKALIM

Safi beyin bıraktığı dörtyüz bin lira kime kaldı? Kaynatası olduğu kızına mı, damadı olan oğluna mı, karısı ve annesi olan Necla hanıma mı, torunu olan amcasına mı, kime kaldı?

CEVAP

(Ters çevirip okuyunuz)

Bulmacanın çözümü:
Bu sayılanlardan hiç biri̇ne kalmadı. Mahmut' a kaldı. Çünkü komşular - dan birinin oğlu olan Mahmut, geceleyin eve girip dörtyüz bin lirayı çaldı, bu̇günе kadar da yakalanmadı.

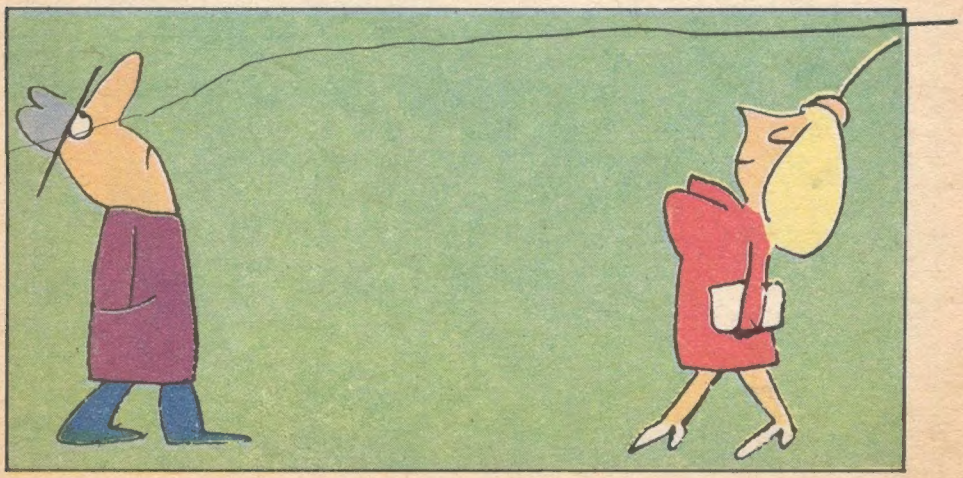

Hüseyin Korkmazgil'den

Bir Hikâye:

Alelâde harikulâde

Adam, iki sözünün başında bir "Harikulâde" çekiyordu. Şık şık, şık tesbih çeker gibi harikulâde, harikulâde, harikulâde deyişi gittikçe sinir etti beni. Hani, bazılarında "Bal yedim" diyecek olsa önce bir "Affedersiniz" çeker. "Affedersiniz, bal yedim", "Affedersiniz, otobüse bindim" gibi...

Burama geldi artık. Nasıl gelmesin be birader. Biri,

-Kadına bak, kadına! diyecek olsa, o hemen yapıştırıyordu:

-Harikulâde!

Başka biri:

-Ah, tepeme kuş pisledi! dese, o hemen konduruyordu:

-Harikulâde!

-Bakkal bize bir kazık attı ki sorma!

-Harikulâde!

Durdum, durdum, duramadım:

-Yahu dedim, nedir bu harikulâde dediğin?

Kaşı gözü oynamaya başladı. Arkadaşlarından biri,

-Ben size deyivereyim, dedi. Öğretmen "Harikulâde"nin anlamını çocuklara bir türlü anlatamıyor - muş. Sonunda şöyle bir çare bulmuş. Bakın çocuklar, demiş size bir örnek vereyim: Öküz alelâdedir, ağaç da alelâde. Ama öküz ağaca çıkarsa, işte bu harikulâde olur. Şimdi anladınız mı? Çocuklar hep birlikte, anladık efendim, demişler.

Sözü bir başkası aldı:

-Bizim ülkemiz maşallah hep harikulâdelikler ülkesi... Öküz dersen çok? Ağaç dersen eh, o da çok demektir. Ne kaldı harikulâde olması için?

Başka biri,

-Bizim orda bir adam var, dedi, senin benim gibi bir adam. Belki de çok bakımdan bizlerden aşağı. Fakat azizim, tam on köy bu adamındır. On köyün halkı bu adam için çalışır. Yılda beş yüz bin lira buğdaydan gelir şu cebine girer: At, eşek, sığır dersen, sayısı belirsiz... Bu adamın işi gücü İstanbul'larda, Ankara'larda Avrupa'larda yiyip içip gezmek.... Ense dersen, nah! Girdiği mecliste sofralar dolar boşalır. Garsonlar

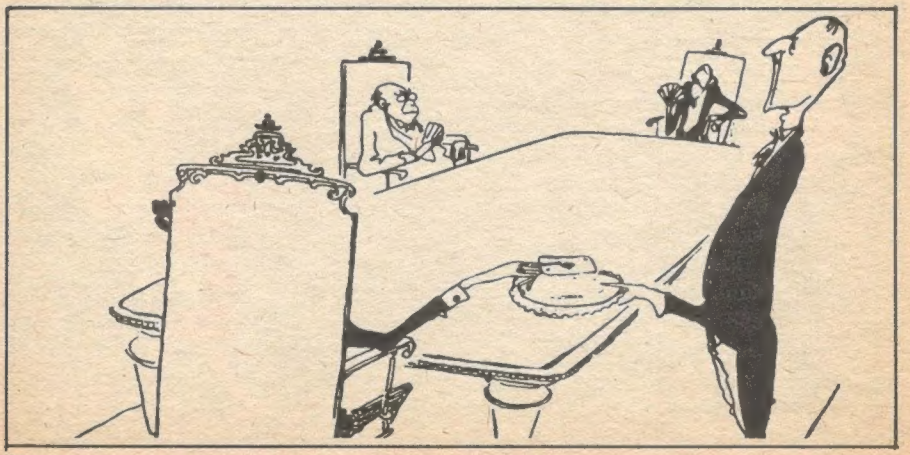

fırdöner çevresinde. Amma adam senin benim gibi biri. Belki bizler - den de aşağı. Yani alelâde... Bu adam mebus olmayı kafasına koydu. Eh seçim de alelâde sayılır. Şimdi bu adam mebus olursa ne olur?

-Harikulâde! diye bağırdık.

Tesbih çeker gibi "Harikulâde" çeken arkadaş aldı sözü:

-Adamın hiç bir özelliği yok, yüz binlerinden başka. Onun da ner- den geldiği malûm. Adını vermiye - ceğim ama tanırsınız. Yani adam hakikaten alelâde. Kâğıt nedir, kâğıt? Alelâde... Boya, mürekkep, matbaa? Eh, onlar da alelâde sayılır. Pekii, bu adam patron sıfatıyla bir gaze- te çıkarmağa kalkarsa ne olur?

Biz daha "Ha..." demeden, o.

-Harikulâde! yi bastı.

Sıra bana gelmişti:

-Öküz ağaca çıktı, dedim durdum

-Harikulâde! diye bağırdılar.

-İyi ama, dedim, inmesini bilmi- yor.

-Alelâde! diye bağrıştılar.

Bir arkadaş, birasından eme eme içtikten sonra,

-Çalışmak nedir? diye sordu.

-Hiç, dedik, alelâde.

Bir yudum daha aldı birasından.

-Bu zat elini sıcaktan soğuğa sokmadan yaşıyor, ne haber?

-Harikulâde! diye el çırptık.

-Beyefendi alelâde, dedi, ama çok çok parası var. Yiyor, yiyor, yiyor, yiyor bitiremiyor. Saçıyor, saçıyor bitiremiyor. Araba alıyor, bitmiyor. Vilâyet alıyor, bitmiyor, yüz, iki yüz, beş yüz adam satın alıyor, bitmiyor. Canı sıkılıyor, tutuyor parti başka- nı oluyor.

-Harikulâde! diye tepindik.

-Radyoda konuşuyor.

-Harikulâdenin harikulâdesi.

-Kitap bastırıyor.

-Harikulâdenin harikulâdenin ha- rikulâdesi.

Birasından iyice bir içti.

-Ulan oğlum, dedi, biz gerçekten avanağız be.

-Harikulâde! dedik.

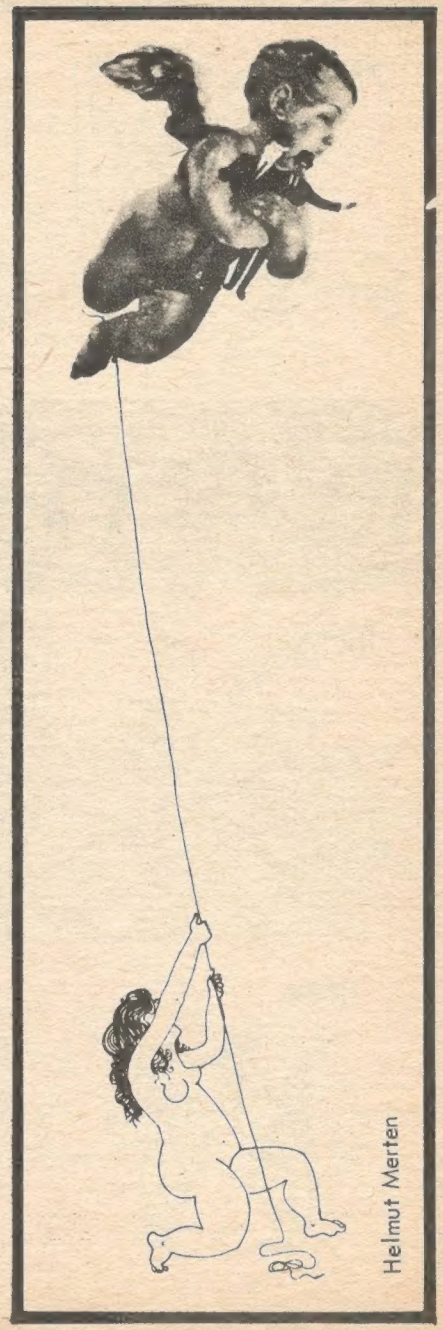

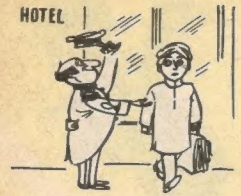

1

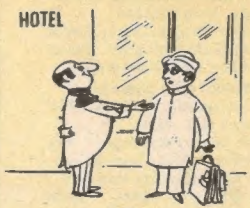

2

3

4

5

6

POUZET

bir başka kurt masalı

Kurt çok acıkmış, bir sürü eşek, sıpa, at, tay yemişti. O kadar çok yemişti ki, midesi bozulmuştu. Kurtların hekimine gitti. Hekim, obur kurtu iyice muayene ettikten sonra,

-Sakın altı yüz gramdan fazla et yeme ! dedi.

Açgözlü kurt, mide bozukluğundan günlerce hasta yattı. Bir zaman sonra kendine geldi. Canlanıp kanlanmıştı.. Yine eskisi gibi karnı acıktı. Kendisine güzel bir av yeri seçti, pusuya girip kısmetini beklemeye başladı.

Bir zaman sonra uzaktan bir eşekle sıpası göründü.

Aç kurdun ağzı sulandı, dilini damağında şapırdatmaya başladı.

Eşekle sıpası önüne gelmişti, tam avının üzerine atlıyacaktı ki, birden hekimin sözlerini hatırladı.

Açgözlü obur kurt şöyle bir hesap etti: Eşek gelse gelse ancak dört yüz gram gelirdi. Sıpa da hadi iki yüz gram gelsin. İkisi ancak altı yüz gram gelirdi. Bundan iyi hesap olmazdı. İçi rahatlayan kurt, birden eşekle sıpasının üzerine atıldı, ikisini de parçaladı. Sonra dört yüz gramlık eşekle iki yüz gramlık sıpayı bir güzel yiyiverdi.

1

2

3

4

5

6

POUZET

Yarışma Fıkraları

Kartal(Istanbul) -Soğanlı Göçmen Evleri No:252, Fikret Ekizpınar yazıyor:

36 PASLI

Adam, doktora gidip, karısının da kendisi gibi siyah saçlı, ama çocuklarının kızıl saçlı olduğunu söyleyerek bunun açıklanmasını rica eder. Hekim sorar:

- Ne iş yaparsın?
- Tüccarım. Dışarlara giderim.
- Eve ne zamanlar gelirsin?
- Üç dört ayda bir.
- Elbette senin çocuğun kızıl saçlı olur...
- Neden?
- Sen paslanmışsın !

■

Beşiktaş(Istanbul) - "iye Cd. Yeşil Fıstık Sok Os - man Toycu yazıyor:

37 ALEYKÜMSELÂM

Kendisine herkesin Keloğlan demesine kızan Keloğlan, kırk yaşına bastığı gün,

- Bana kim Keloğlan derse vuracağım ! diye kendi kendine söz verir.

O gün kendisine ilk "Keloğlan"diyen bir ağayı vurur. Keloğlan'ı yakalarlar. Kimse savunmasını üstüne almaz. Sonunda Nasrettin Hoca acıyıp Keloğlan'ın savunmasını üstüne alır. Sanık Keloğlan'la birlikte kadının karşısına çıkınca Hoca başlar konuşmaya:

- Efendim bir aydır gezideydim. Konya Ağasının size selâmı var.

Kadı,

- Ve aleykümselâm... der.

- Sonra Afyon'a uğradım. Afyon'un ünlü kaymakçısı Hasan'ın da size selâmı var.

- Ve aleykümselâm...

- İzmir'e gitmiştim. Ali Efe'nin de selâmları var...

-Ve aleykümselâm...

Nasrettin Hoca her gittiği yerden, herkesten selâm getirdiğini söyledikçe, ilkin memnun olan kadı yavaş yavaş kızmaya başlar,

- Selâmı bırak da davaya gelelim... derse de, Hoca,

- Allahın selâmı üstümde kalmasın, deyip, selâmlara devam eder

- Erzurum'da Şeyh Mehmet 'in selâmı var.

Kadı kaşlarını çatıp dişlerini gıcırdatarak,

-Ve aleykümselâm, der.

- Ankara'dan Hacı Mahmut 'un selâmı var...

Kadı,

- Yeter be! diye bağırır.

Hoca aldırmadan, yine selâmlara devam edince, kadı önündeki hokkayı kaldırıp Hoca'nın kafasına fırlatır. O zaman Nasrettin Hoca

- Kadı efendi, der, şurda yarım saat bile getirdiğim selâmlara aleykümselâm demeye dayanamayıp kızdınız, kafama hokkayı fırlattınız. Ya şu zavallı Keloğlan'a kırk yıldır Keloğlan diyorlar, o zavallı ne yapsın?

■

Kadıköy(Istanbul) -Acıbadem Cd. Ömercemal Bey Sok. No:II/13 Necati Denker yazıyor:

38 YA BORÇ YA ALACAK

Komşusu,

- Eve gelen gidenden bıktım, aman bir çare.. deyince Hoca,

- Eskiden bana da çok gelirlerdi, şimdi kapımı açmıyorlar çok şükür.. dedi.

- Nasıl başardın bunu?

- Misafirlerden yoksul olanlara borç verdim, zengin olanlardan da borç istedim. Bir daha gelmez oldular.

39 ŞALVARIN İÇİNDEKİ

Hoca tarlada bir gün küçük abdestini ederken, şalvarından içeri bir tarla faresi kaçmış. Hoca da yerinde zıplamaya başlamış. Ordan geçen biri,

- Ne o Hoca, neden böyle tepinirsin? deyince Hoca,

- Şalvarın içindekini görsen, anlardın neden tepindiğimi... der.

■

Fatih(Istanbul) -Büyük Karaman Cd. Nu. 28. Halit Müftüoğlu yazıyor:

40 DEVENİN BAŞI

Hoca, ağır gelsin de çok para etsin diye, bir deve başı iskeletinin üstüne sarıp büyük bir yumak yaptığı iplikleri pazara götürür. Birkaç alıcı, ellerine alıp bakınca yumak ağır gelir, kuşkulanır,

-Aman hoca, sakın bunda hiyle olmasın.' deyince Hoca da,

-Yok, devenin başı.. der.

Bunu sözgelişi söylenmiş sanarak birisi, iplik yumağını satın alır. Sonradan içinden deve başı çıkınca Hoca'ya gelip,

-Bu ne Hoca, içinden deve başı çıktı... der. Hoca da,

-Ben de yalan yok, der, ben önceden söylemiştim, gözünle de gördün ki dediğim çıktı...

OKUR KARİKATÜRLERİ

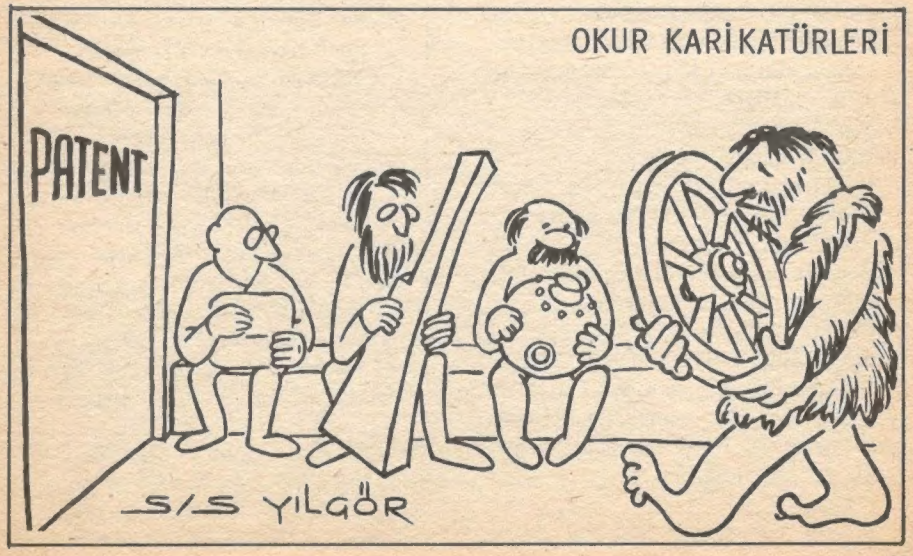

Ölümünün birinci yıldönümünde Ulunay

ZİRVE-ZIRVA

Gazetelerdeki dizgi, düzeltme yanlışlarından konuşuluyordu. Selim Ragıp Emeç:

-Bizim gazetede, dedi, geçen gün "Savunma", "Savuşma" olmuş. Bir haberde şöyle bir satır vardı: "Duruşma, sanığın savuşması için başka bir güne bırakılmıştır."

Refi Cevat Ulunay,

-Geçen gün, dedi, bizim gazetede Necip Fazıl'ın yeni bir eserinden söz edilen bir yazıda şöyle bir cümle vardı:

"Büyük şairimiz son eseriyle sanatının zirvasına ulaşmıştır.

EN SEVDİĞİ FIKRA

En sevdiği fıkra sorulduğunda Ulunay şunu anlatmıştı:

"Her şeyden önce ben yabancı malı fıkraları sevmem. Türk mizahını severim. Hele İstanbul nükteciliğine bayılırım. Hepsi güzeldir. İçlerinden birini seçmek zor. Ama size hoşuma giden fıkralardan birini anlatayım.

Koyunlarının hiç artmadığını gören bir köylü, köyün fakısına (fakihine) baş vurmuş, ne yapması gerektiğini sormuş. Fakı,

-Namaz kılıyor musun? demiş.

-Allah affetsin, kılamıyorum... demiş köylü.

-Öyleyse hemen namaza başla!

Köylü namaza başlamış, ama koyunlar da birer ikişer ölmeye başlamış. Köylü fakıya koşup,

-Aman, demiş, eskiden artmıyorlardı ama, hiç olmazsa eksilmiyorlardı da... Namaza başlıyalıberi koyunlar da ölüyor.

Fakı,

-Boş ver, demiş daha iyi, çürük-

REFİK CEVAD ULUNAY (1890-1968)

Ankara valisi Muhittin Paşa'nın oğludur. Galatasaray Lisesini bitirip gazeteciliğe başladı. "Gıdık" adlı bir mizah dergisi çıkardı. Karikatür de çizerdi. İttihat ve Terakki'ye muhalif olduğu için, tek karşı parti olan Hürriyet ve İtilâf Fırkasın-dandı. Bâbıâli baskını üzerine gazetesi Alemdar kapatılmış, Mahmut Şevket Paşa'nın vurulması üzerine de önce Sinop'a, sonra Çorum'a (1914) sürülmüş, sürgünü Konya'da bitirmiştir.

1918 mütarekesiyle İstanbul'a dönen Ulunay, yeniden Alemdarı çıkarmaya başladı. Kurtuluş Savaşına karşı yazılarından ötürü, yüzellilikler denilenlerin arasına sokuldu, yurt dışına sürüldü. 3 yıl Cünye'de, 17 yıl Paris'te, yani 20yıl yurt dışında kaldıktan sonra 1938 deki af üzerine yurda döndü. Günlük gazetelerde fıkralar, "Mizah", "Dolmuş", "Akbaba" mizah dergilerinde yazdı.

4 Kasım 1968 de öldü. Konya'da üçler mezarlığına gömüldü.

leri ayıklanıyor. Sen namaza ver kendini !

Köylü vermiş kendini namaza a - ma, sürüden de öle öle bir tek uyuz keçi kalmış. Keçi köyün içinde başı boş gezermiş. Bir gün köylü, karı - sına,

-Bana bir mayalı yap! demiş.

Kadın hamuru yoğurmuş, maya- lansın diye üstüne bir tülbent örtüp pencere önüne koymuş. Adamcağız da yorgun olduğundan hasıra uzanmış. Bu sırada keçi gelip bur - nuyla örtüyü atarak hamuru yemeye başlamış. Bezgin köylü yattığı yer- den keçiyi kovmaya çalışmışsa da, aç keçi hiç aldırmayınca,

-Ulan, demiş, çekil git şurdan kafamı kızdırma, iki rekât namaz da senin için kılarsam, sende ötekile- rin yanına gidersin!

ATMA AVCI

Avcılığa meraklı olan Ulunay, her avcı gibi bu konuda palavracıydı. Bir arkadaşı, çok attığını söyleyince:

-Aşırı gidersem beni uyar... de- di.

Ulunay her zamanki gibi keyifle anlatıyordu:

-Fransa'dan Mısır'a geçmiştim. Hatta - bizim Refik (Refik Halit) Mısır' da kalmadı da doğru Şam'a gitti. Ney- se... Bir gün Kral Faruk'un amcala- rından Prens Fazıl'la aslan avına çıkmaya karar verdik. Geceden ara- bayla yola düzüldük. Büyük ehram - lardan sonra bir vâha gelir. İşte o vâha, hayvanların su içme yeridir. Aslanlar, kaplanlar, filler, gergedan- lar, su aygırları, gazâller ceylanlar, ahûlar... su içmeye gelir.

Arkadaşı, uyarmak için öksürün- ce Ulunay:

-Sahi, dedi, öbürleri gelirdi ama, ahû gelmezdi.

Togo'nun fırçasıyla Ulunay

DÜNYA EVİ

Ulunay'a

-Niçin, evlenmeye "Dünya evine girmek" denilir ? diye sormuşlar:

Ulunay,

-Bunu anlamıyacak ne var! de- miş, bekârlık cennetinden evlilik dünyasına göç edildiği için...

KENDİNİ BEĞENMİŞ

Tramvayda biri Ulunay'ın ayağı- na basmıştı. Canı yanan Ulunay,

-Sersem! diye çığlık atınca, a - dam,

-Bana mı "Sersem" dedin? diye çıkıştı.

Ulunay:

-Ne münasebet! dedi, ne kadar da kendinizi beğenmişsiniz! Dünya- da kendinizden başka sersem yok mu sanıyorsunuz ?

Ulunay'ın Bir Anısı

BİR ŞAHESER

Bir tarihte "Şehrâh" gazetesinin yazı işleri müdürü idim. Gazetenin mütercim ve muharriri kadrosu hayli zengindi. Fakat bizde yazıcılığın garip bir tecellisi olarak zengin olan yalnız kadro idi. Hepimiz haftayı güç buluyorduk. Bir gün Fransızca mütercimi ortaya hitaben:

-Taksim bahçesine gelen Macar kızını gördünüz mü?... dedi, Allah bilir, bir haftadır gözüme uyku girmiyor.

Giritli Rumca mütercimi:

-Ne var? dedi. Âşık mı oldun?

-Onun gibi bir şey...

Her gün "Dertlerimiz" diye fıkra yazan muharrir:

-Aman! dedi. Tanrının günü dert aramaktan, dert eşelemekten bıktım usandım. Biraz da felekten bir gün çalalım... Haydi bu akşam Taksime gidelim.

Fransızca mütercimi:

-Ayağında kenarları sırmalı çizmeler... Kısa eteklik... Omuzda kürklü cepken... Başta üst kısmın kırmızı kadifesi kıvrılarak omuza inmiş kalpak... Elinde keman ile bir çıkıyor... Onu görür görmez çoğu seyircilerin de aklı başından çıkıyor.

Bana da sordular:

-Sen de gelir misin?

Haftanın sonunu düşünerek:

-İşi bilir... dedim.

Biri:

-Evet ama... dedi. Bu iş haylice masraflı olur. Hafta sonunda buna nereden para bulacağız?

Biri para meselesini büyütmemek için:

-Masraf diye o kadar ağzınızı doldurmayın... Akşam Tokatlıyanda ikişer papaz düzü çeker, sonra yemek yer, Kafe Şantana düşeriz. Artık orada bir kaç şampanya açtırmak filân...

Herkesi bir düşünce aldı. "Dertlerimiz" sütununun fıkracısı:

-Arkadaşlar! dedi. Ben bir kitapçıya otuz liraya bir roman sattım. Bunun on beş lirasını aldım, yedim... Kalanı almak için eserin tamamını vermekliğim lâzım... Bir türlü elim değip romanı bitiremiyorum. Bir kaç defa alelhesap para çekmek için uğradım. Herif nezaketle reddetti. "Bitirin, derhal takdim edeyim." dedi. Bu parayı bu akşam ezelim.

Herkes sordu:

-Eser bitti mi?

-Yazıldı mı?

-Burada mı?

Romancı:

-Telâş etmeyin! dedi. Eser daha yazılmadı. Fakat bunu şimdi yazarız; akşama hayli vakit var. Dört kişi masanın başına geçelim...

Öyle de yaptık. Eser sahibi mevzuu anlattıktan sonra yazılacak fasılları taksim etti. Sen delikanlının sevdiği kızın kendisine hiyanet ettiğine emin olduktan sonra günlerce vicdan azabı çektiğini ve nihayet kızı takip ettiğini ve rakibi ile yakala-

Helmut Merten

ÇÜNKÜ UYURLAR

Bir Brezilyalı bir klüpte, gece yarısından sonra yanındaki arkadaşına,

-Brezilya gece yarısından sonra büyük devlet oluyor..der..

Arkadaşı sorar:

-Niçin yalnız geceleyin?

-Çünkü bakanlarla milletvekilleri uyurlar da ondan...

DOSDOĞRU

Şoför, kırmızı ışık yanarken arabasını sürmüştü. Arabayı durduran trafik memuru,

-Kırmızı ışığın yandığını görmedin mi? dedi.

Şoför,

-Işığı gördüm ağabey, dedi, ama seni farketmedim.

dığını yazacaksın. Sen, kızın bir vak'anın önünü almak için mücadelesini tasvir edeceksin... Sevgilisinin çektiği ıztırap karşısında kız yine ona avdeti düşünüyor... Sen, rakip delikanlının cinayetleri göze aldıracak kadar cür'etkârlığını yazacaksın. Sen de romanı istediğin gibi bağla... Gençlerden birini nasıl öldürürsen öldür, vücudunu kaldır. Kızı evlendir; iş bitsin, biz de liralara kavuşalım ... Baksana Macar kızı pek dilbermiş!

Bir saat sonra roman bitti. Eserin sahibi koştu. Hepimiz helecan içinde bekliyorduk. Kitapçı sözünü tutmuş eseri alarak paraları vermişti.

Eğlencenin tafsilâtını vermeyi zait görüyorum.

Yalnız "Dertlerimiz" muharriri nin bir kaç hafta sonra çıkan eseri hakkında biri bana sordu:

-Sizin fıkra muharririnin yeni eserini okudunuz mu?

-Hayır... Yani... Evet...

-Efendim... Bu adam bir şaheser yazmış... Vak'aya göre uslûp kullanıyor. Bazı yerde gayet ağır başlıyor, bazı yerde gayet hafif.. Bazan da asıl kendi yazış tarzına tamamen uyuyor.. Velhasıl bir şaheser azizim... Rica ederim. Bir kere oku... Hakkımı teslim edeceksin!

-Okumaya hacet yok, dedim. Sizi tamamen tasdik ediyorum.

-Demek eseri biliyorsunuz?

-Evet... Kendim yazmış gibi!

Ustura, Günaydın Gazetesi'nin eki olarak pazar günleri çıkar. Ustura Türkiye'nin en beğenilen mizah dergisidir.